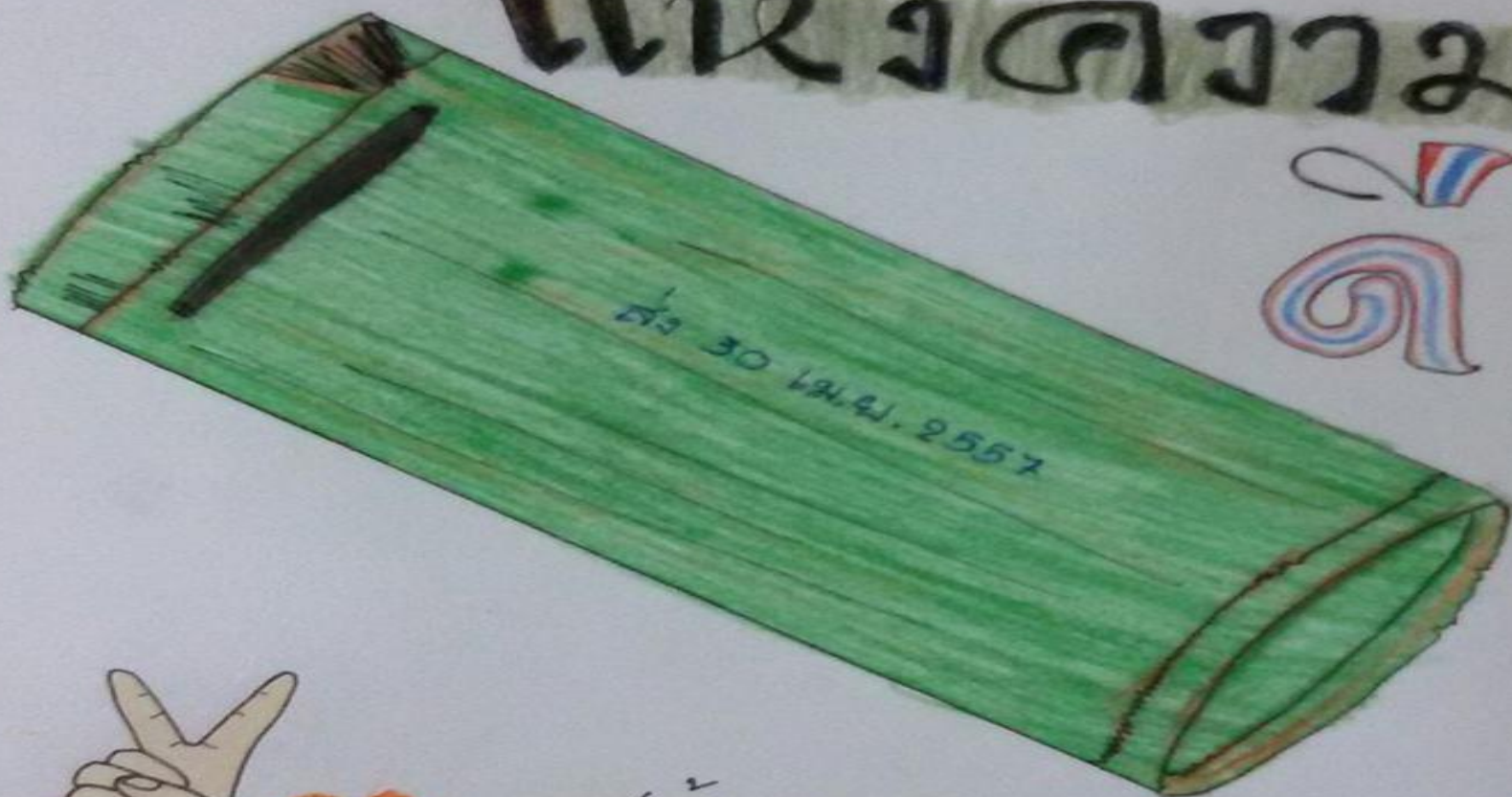

က ၅၂၁၇
မေတ္တဝါ

By ดนัย พันพ ^๒ ดนภาพ ชวัล ^๑ ในชุมชน
มีชัย ^๑ อัสเสนา ^๑ ฟักยะ ^๑ น

52602

ตญ. อ้นโกะ อัย ๗ ขวบ อาศัยอยู่กับพ่อและแม่ และครอบครัว
อาศัยอยู่ในหมู่บ้านนี้ ตญ. อ้นโกะ เข้าโรงเรียนแล้ว เรียน
ประถมศึกษาปีที่ ๑

๑. อ้นโกะ มีเพื่อนเล่นที่สนิทกัน ๒ คน
 ๒. ๑ คน อ้นโกะ ย้ายบ้านไปอยู่จากบ้านพี่ป้าที่ อ้นโกะ
 ๓. อ้นโกะ เป็นพี่มาของ ร้อเธอ นาม

อีกคนชื่อ สมหมาย
 เด็กชายผมฟู
 น่ารักแถม
 แด่เป็นเด็กดี
 เด็กทั้งสามคน
 เป็นเพื่อนรักกัน

แม่!

ป้าจ๋าเพิ่งเสร็จ วันหนึ่ง เจอไอ้หมกมาที่บ้านของ ต.ญ. อ้ายโกะ
พร้อมทั้ง กระบอกละไข่ไข่ ลำนวนหนึ่ง

อาวโหม เจอเด็กขอยืมทั้งสามเล่นกันอยู่ ที่บ้านของ ดญ. อ้นโกะ

พี่ๆ กับ ม๊ะ อยู่ ม๊ะ จ๊ะ

ไม่อยู่ค่ะ อาวโหม มีธุระกับพี่ๆ และม๊ะ ใช้ม๊ะค่ะ

เมื่อได้ความแล้ว อาวโหมก็ยื่น
กระป๋องที่ไม่ได้ส่งให้ อ้นโกะ 1 อัน

ฝากให้ดูจนพอตาช่นะ จ๊ะ

ค่ะ

แล้วอาวโหมก็จากไป
พร้อมทั้งบอกว่า

จะไปบ้านของ นาม กับ สม
Bye

เด็กน้อยทั้งสาม ก็ลงมือทำไม้ไผ่ ที่เกี่ยวติดไว้ใหม่ด้วย. อันโกะ
และ แสงดาหม คิดเป็น ล่าง ๆ งาม ๆ ตามประสาเด็ก

ฉันว่า มันคือ
อสมสันแห่งยุคเลยทีเดียว

ว้าว!

ก็โอ้โฮ

สมหมายมา อสมสันอื่นเน้อเวอ
อย่างนี้ ไม้ไผ่ตัวได้เป็นล้านแน่

ตอน ตอน... อ้าว! ก็เกิดภาวะปกติไม่ได้... ก็เขาไปขอฝากไว้ที่โรงพยาบาล
ทุกวันนี้ก็มาดูแลเนี่ยก็ไปต่างๆ นานา ...

อ้อ...!
มีเรื่อง... อ้าว!
การบอกรับทราบ...

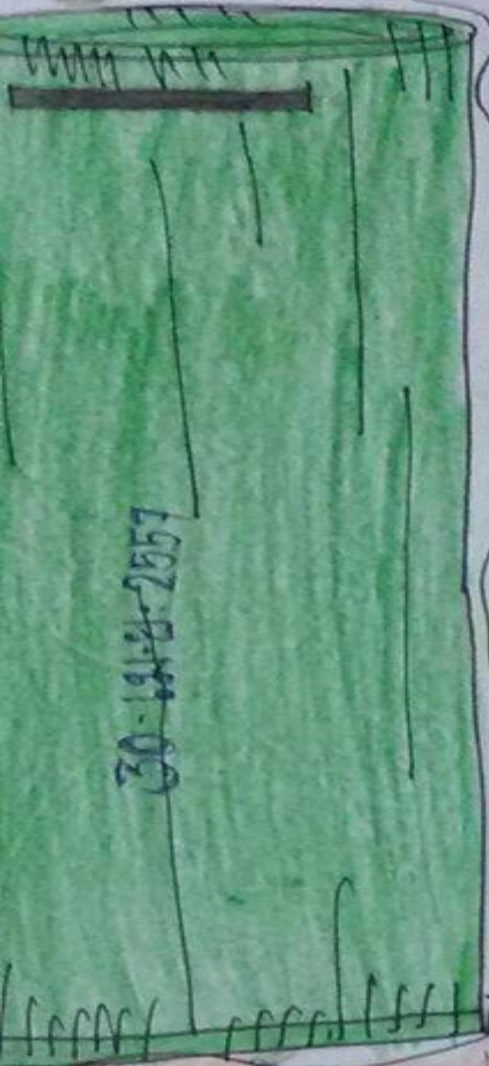
อ้าว! ก็เกิดภาวะปกติไม่ได้...
ก็เขาไปขอฝากไว้ที่โรงพยาบาล...

อ้าว! ก็เกิดภาวะปกติไม่ได้...
ก็เขาไปขอฝากไว้ที่โรงพยาบาล...

อ้าว! ก็เกิดภาวะปกติไม่ได้...
ก็เขาไปขอฝากไว้ที่โรงพยาบาล...

เมื่อเจ็ดสิบห้าปีที่ผ่านมา โดยมิใช่ความตั้งใจ

เมื่อเจ็ดสิบห้าปีที่ผ่านมา

ว่าได้สมัครใจเข้าร่วมโครงการ วันละ 1 บาท เพื่อช่วยเหลือ
เด็กกำพร้าและด้อยโอกาส มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือ
เด็กกำพร้าจาก เอเชีย และเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ
ในบ้านเด็กกำพร้าของเรา ดังนั้นกิจกรรมโครงการ โดย
ศูนย์ฟื้นฟูคุณภาพชีวิตในชุมชน มีชีวิตอยู่ภายใต้
อานที่นำไปสู่การได้เรียนรู้ได้เรียนรู้ภายใต้หลายท่าน
มีทั้งผู้นำศาสนา ผู้นำชุมชน พ่อค้า ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ
ประชาชนที่ใจดีมากมายหลายคน ปีที่เจ็ดสิบห้า
นั้นคุณพ่อของเรากับคุณแม่ในบ้านเด็กกำพร้าของเรา

ทางคณะกรรมการโครงการ แยกการบอกไม่ไปให้สมาชิก
พร้อมในวันที่ต้องให้กรรมการบอกไม่ไปแล้ว เพื่อไม่ให้
จัดสรรให้เด็กกำพร้าในโครงการต่อไป ซึ่งบ้านเรา
ก็เป็นหนึ่งในสมาชิกด้วย ปีต่อมาปลูกฝังลูกของปี
นี้รู้สึกดีเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน
ปีต่อมาให้ลูกได้รับความรักจากทุกๆ คนในครอบครัวให้รู้สึกดี
มากมายแต่ใน ลูกรักในศาสนาอิสลามสอนให้ช่วยเหลือ
ผู้ยากจนเด็กกำพร้า อย่างไม่แบ่งแยกพวกเขาโดยเด็ดขาด

ดังนั้น อันใดก็ ลูกที่รัก จงตั้งมั่น มั่นคงความดีนะลูกนะ

ละ ป๊า

หลังจากนั้น พวกเขากลับจากโรงเรียน 3 สมาชิกได้ขออดกระป๋องไม้ไผ่
 อดใจส่วนหนึ่งแล้ว ออกจากโรงเรียน วันต่อ ๆ มาท เป็นประจำ ทุกวัน อดอดอด
 เมื่อได้รู้ว่า จากเขาได้มี ส่วนร่วม ในการช่วยเหลือผู้อื่น แม้จะเป็นจำนวนเงินน้อยนิด
 แต่พวกเขาก็มีความสุขมาก ๆ กัน สักวัน ก็จะมีเงินเก็บ ก็นำมาทำบุญถวาย
 อดอดไป.....

THE END

